

انواع انسولین

هفته گذشته درباره اثرات انسولین و اهمیت آن در درمان بیماران دیابتی گفته شد و در مورد ترس نابجایی که برخی از خطرات انسولین دارند، مطالبی بیان شد. امروز درباره انواع انسولین خواهیم نوشت.

جام جم آنلاین: هفته گذشته درباره اثرات انسولین و اهمیت آن در درمان بیماران دیابتی گفته شد و در مورد ترس نابجایی که برخی از خطرات انسولین دارند، مطالبی بیان شد. امروز درباره انواع انسولین خواهیم نوشت.

انسولین عموماً به صورت آمپول و برای تزریق ساخته شده است. ماهیت بیوشیمیایی این دارو به نحوی است که اجازه جذب به صورت خوراکی را نمی‌دهد.

پیشرفت روزافزون علم داروشناسی این امیدواری را که در آینده داروهای خوراکی با خاصیت شبیه انسولین تولید شوند، زنده نگه داشته است البته نوعی انسولین به صورت اسپری که در بینی اثر می‌کند، تولید شده است، اما عوارض زیادی که این دارو در سال‌های اول استفاده داشت، باعث شد که در حال حاضر مصرف آن محدود شود.

نکته مهمی که باید در ابتدای این مبحث به آن اشاره شود، این است که داروهای خوراکی پایین‌آورنده قند خون، محتوی انسولین نیستند. این داروها با تأثیر روی فرآیندهای موجود در بدن باعث افزایش سطح انسولین یا تأثیر بیشتر انسولین می‌شوند.

انسولین در دو نوع کوتاه اثر و بلند اثر موجود است. فرم کوتاه اثر معمولاً قبل از وعده‌های غذایی استفاده می‌شود تا بدن بتواند قند حاصل از خوردن غذاها را مصرف کند.

انسولین رگولار از انواع انسولین‌های کوتاه اثر است که در ایران بیشترین موارد مصرف را دارد. این نوع انسولین به دلیل این‌که شفاف است در بین بیماران به [#171;انسولین آبکی](#) معروف است.

اثر انسولین رگولار نیم تا یک ساعت پس از مصرف شروع می‌شود. بنابراین توصیه می‌شود که نیم ساعت قبل از خوردن غذا تزریق شود.

تأثیر این نوع انسولین حدود سه ساعت بعد به اوج خود می‌رسد و تا حداکثر هشت ساعت تمام می‌شود. به این ترتیب باید توجه داشت، اگر به هردلیلی فرد نتواند پس از تزریق این نوع انسولین غذا بخورد، ممکن است دچار افت قند خون شود. از انسولین رگولار در بیمارستان به صورت تزریقی برای پایین آوردن سریع قند خون نیز استفاده می‌شود.

نوع دیگری از انسولین که استفاده از آن بسیار رایج است؛ [#171;انسولین ان پی ایچ](#) است. این نوع انسولین در دسته متوسط تا بلند اثر طبقه‌بندی می‌شود و برای دیابتی‌های نوع یک، 3 - 2 بار در روز و برای دیابتی‌های نوع 2، یک بار در شب یا دو بار در صبح و شب تزریق می‌شود.

انسولین ان پی ایچ به رنگ شیری است و بنابراین بیماران به آن انسولین شیری، کدر یا دوغی می‌گویند. برخلاف انسولین رگولار این نوع انسولین سریع اثر نمی‌کند و لزومی ندارد که حتماً قبل از غذا زده شود. در واقع مصرف این نوع انسولین برای تأمین نیاز روزانه یا شبانه و بلند مدت فرد است.

شروع اثر این نوع انسولین حدود دو ساعت پس از تزریق است و به تدریج تا هشت ساعت بعد به اوج اثر رسیده و 12 تا 16 ساعت بعد اثرش تمام می‌شود.

این نوع انسولین را می‌توان همراه قرص‌های خوراکی پایین‌آورنده قند استفاده کرد. بهتر است در طول روز قرص مصرف شود و انسولین را شبها تزریق کرد تا در ساعات شب قند خون کنترل شود و قند خون ناشتا که برای کنترل دیابت اهمیت اساسی دارد، به سطح نرمال نزدیک شود.

نکته اساسی این است که انسولین ان پی ایچ اگر به تنهایی تزریق می‌شود، نیاز به تزریق قبل غذا ندارد و حتی می‌توان آن را قبل از خواب تزریق کرد.

